

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине
Кж1-По2 4/23
10.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, у већу састављеном од судије Растка Поповића, председника већа, судија Наде Хаџи-Перић, др Миодрага Мајића, Оливере Анђелковић и Драгољуба Албијанића, чланова већа, уз учешће вишег саветника Браниславе Муњић, као записничара, у кривичном предмету **окривљеног Небојше Мировића**, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 КЗ СРЈ, одлучујући о жалби јавног тужиоца за ратне злочине, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2.бр. 5/19 од 06.03.2023. године, након јавне седнице већа, одржане дана 09.11.2023. године, у присуству јавног тужиоца за ратне злочине Ивана Марковића и браниоца окривљеног Небојше Мировића, адвоката Горана Петронијевића, дана **10.11.2023. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца за ратне злочине, а пресуда Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2.бр. 5/19 од 06.03.2023. године, се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

I

ПРВОСТЕПЕНА ПРЕСУДА, ИЗЈАВЉЕНА ЖАЛБА И ОДГОВОР НА ЖАЛБУ

1. Пресудом Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2.бр.5/19 од 06.03.2023. године, окривљени Небојша Мировић је, на основу члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП, ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ. На основу члана 258 став 3 ЗКП, оштећени су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинско-правног захтева, док је, на основу одредбе члана 265 став 1 ЗКП, а у вези са чланом 261 ЗКП, одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

2. Против наведене пресуде благовремено је жалбу изјавио јавни тужилац за ратне злочине, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 437 став 1 тачка 1 у вези члана 438 став 2 тачка 2 и тачка 3 Законика о кривичном поступку и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања из члана 437 став 1 тачка 3 и 440 Законика о кривичном поступку, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, закаже и одржи седницу, да позове Тужилаштво за ратне злочине, те да након одржане седнице усвоји жалбу тужиоца и укине ожалбену пресуду, а предмет врати првостепену суду на поновно суђење.

3. У одговору на жалбу јавног тужиоца за ратне злочине, изјављену против пресуде Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2.бр.5/19 од 06.03.2023. године, браниоци окривљеног Небојше Мирковића, адвокати Горан Петронијевић и Урош Зејак, предложили су да Апелациони суд у Београду наведену жалбу одбије као неосновану, а такође су захтевали да, на основу члана 447 став 2 ЗКП, у својству бранилаца буду обавештени о седници већа другостепену суда.

4. Јавни тужилац за ратне злочине, у поднеску Ктж,бр.5/23 од 06.06.2023. године, предложио је да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу Јавног тужилаштва за ратне злочине. те да укине пресуду Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2.бр.5/19 и предмет врати првостепену суду на поновно суђење.

5. Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, одржао је седницу већа, у складу са одредбом члана 447 ЗКП, у присуству јавног тужиоца заратне злочине Ивана Марковића и браниоца окривљеног Небојше Мирковића, адвоката Горана Петронијевића, а у одсуству уредно обавештеног браниоца окривљеног Небојше Мирковића, адвоката Уроша Зејака, на којој је размотрио списе предмета, па је након разматрања навода и предлога из изјављене жалбе, одговора на жалбу, имајући у виду и мишљење јавног тужиоца за ратне злочине, из напред цитираног поднеска, а након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, нашао да је жалба неоснована.

II

РАЗЛОЗИ ЗА ОДБИЈАЊЕ ЖАЛБЕ

2.1 Истицање битних повреда одредаба кривичног поступка

2.1.1 Нејасноће и противречности у разлозима пресуде (члан 438 став 2 тачка 2 ЗКП)

6. Жалбом Јавног тужиоца за ратне злочине указује се да су разлози пресуде нејасни, а поједини у знатној мери противречни, будући да суд из исказа ██████████ између осталог утврђује да је сведок био полицајац до октобра 1993. године, да је огњивао униформе резервног састава полиције, те да се дешавало да се обуче како ко стигне, односно да обуче шта има, док супротно овоме, суд наводи да је као неспорно утврђено да је окривљени носио полицијску униформу. Да су разлози које суд наводи у

знатној мери противречни по ставу тужиоца проистиче и из навода на страни 67, други пасус, где суд у оквиру истог пасуса наводи да сведоци не знају како се зове особа коју описују или о којој исказују да је нешто учинио, да би на крају истог пасуса суд навео да сведоци листом наводе његово име и надимак "Србијанац". Овакви наводи су по ставу тужиоца противречни, јер уколико сведоци, како се то наводи у пресуди, нису знали име окривљеног, онда нису истовремено сви могли навести његово име. На страни 85, у првом пасусу, суд наводи да особу звану "Србијанац" испитани сведоци различито описују. Међутим, увидом у исказе сведока утврђује се да само један сведок даје другачији опис окривљеног и то сведок [REDACTED], при чему се исказ овог сведока односи само на једну тачку оптужнице, па га суд није ценио на одговарајући начин.

7. Међутим, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, налази да је побијана пресуда јасна и разумљива, да су о свим чињеницама које су предмет доказивања дати довољни и правилни разлози, да пресуда не садржи противречности, ни међусобне, ни у односу на садржину изведених доказа, као и да је првостепени суд у образложењу побијане пресуде дао јасне и правилне разлоге за своју одлуку.

8. Наиме, стоји чињеница да је сведок [REDACTED] у свом исказу описивао униформе резервног састава полиције, при чему је навео и да се дешавало да се обуче како ко стигне, односно да обуче шта има, из чега дакле произлази да се овај сведок уопштено изјашњавао о резервном саставу, док је суд из сажетих исказа сведока који су наводили да знају окривљеног и знају како је изгледао, на несумњив начин утврдио да је исти носио полицијску униформу. О осталим напред цитираним наводима жалбе, а који се понављају и код оспоравања утврђеног чињеничног стања, биће речи у наставку ове пресуде.

2.1.2 Неправилна примена одредбе ЗКП (члан 438 став 2 тачка 3 ЗКП)

9. Жалбом јавног тужиоца за ратне злочине указује се да је првостепени суд повредио одредбу члана 16 став 2 ЗКП-а, јер је оценио и доказ који заправо није извео на главном претресу, будући да је констатовао да је као доказ извео извод из матичне књиге умрлих за оштећеног [REDACTED], а који доказ се не налази у списима предмета, па стога исти није могао бити ни изведен на главном претресу.

10. Међутим, ни ови жалбени наводи нису могли бити прихваћени као основани, с обзиром да је увидом у транскрипт аудио записа са главног претреса одржаног 20.09.2022. године, утврђено да је председник већа прво констатовао да сведок оставља копију извода, а затим суд врши увид у оригинал спорног документа, при чему се ради о изводу из јавне књиге, којим је доведена у сумњу истинитост исказа појединих сведока оштећених, а што је свакако, по оцени овога суда, првостепени суд био у законској обавези да изведе на главном претресу, што је исти и учинио, при чему су се, на питање председника већа да ли су сагласни да се изведу писани докази, странке са тим сагласиле, а што је констатовано на наведеном транскрипту. Уз то, бранилац окривљеног Небојше Мирковића, адвокат Горан Петронијевић, иа седници већа овога суда доставио је како оригинал, тако и фотокопију наведеног извода.

2.2 Истицање погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног

стања 2.2.1. Општи наводи

11. Жалбом јавног тужиоца за ратне злочине указује се да је погрешно првостепени суд утврдио да оштећени нису дали тачан опис окривљеног, те да се не зна да ли се управо ради о окривљеном., указујући да је сведок [REDACTED] на претресу навео да је управо окривљени лице које га је тукло и да то закључује по цртама његовог лица, док су други сведоци, након промене председника већа, онемогућени да се на овакав начин изјасне, због чега је чињенично стање утврђено погрешно и непотпуно, нарочито имајући у виду да готово сви сведоци наводе да се окривљени свакодневно појављивао, те да су га сви врло добро знали, из чега се закључује да није у питању лице које им је потпуно непознато и кога су видели само једном или два пута у животу, па је стога из свих изведених доказа првостепени суд олако закључио да се не може утврдити да је управо окривљени лице о ком говоре сведоци, занемарујући чињеницу да су готово сви сведоци идентично описали окривљеног, да га поједини сведоци лично познају, односно познају и његову родбину, те да је неспорно о ком лицу се ради, а што потврђују и сведоци који су заједно са окривљеним били у полицији, због чега по ставу тужиоца првостепени суд прихвата само оне чињенице које иду у корист окривљеном, док олако прелази преко чињеница које говоре супротно, релативизујући исказе сведока.

12. Поред тога, јавни тужилац за ратне злочине указује да је првостепени суд неправилно применио одредбу члана 98 ЗКП-а, јер на захтев тужилаштва није дозволио да се поједини сведоци изјасне да ли им је окривљени познат и да ли се ради о лицу о ком сведоче, а што је све по ставу тужилаштва имало за последицу да је суд погрешно утврдио да оштећени нису дали тачан опис окривљеног.

13. Међутим, анализирајући изведене доказе, првостепени суд је нашао да није било спорно да је окривљени у време наведено у изреци ожалбене пресуде био у Теслићу и да је био припадник резервног састава полиције, при чему је окривљени у својој одбрани наводио и тврдио да је дошао у посету тазбини, где се већ налазила његова супруга са дететом, али да није могао да се врати у Србију, а што и по оцени овога суда произлази из изведених доказа, па је тако сведок [REDACTED] наводио да је једног момента, мада не зна тачно када, стигла депеша да се не може напутигати подручје Теслића, па су сви који су се ту затекли морали да остану и да је тако на овом подручју остао и окривљени, док је из дописа МУП-а, који је доставила Служба за откривање ратних злочина. утврђено да је супруга окривљеног рођена у Теслићу, а из оверене фотокопије радне листе редовног састава полиције Теслић, јануар-август 1992. године, произлази да је јуна и јула месеца 1992. године Небојша Мировић био у резервном саставу полиције Теслић и наведено је колико је био на дужности.

14. Надаље, испитани оштећени и сведоци описивали су изглед особе коју су називали "Србијанац" и наводили оно што знају о тој особи, а по чему би се могла идентификовати: име, надимак, са ким је био у групи, у акцијама, породичне прилике. Изглед су описивали и сведоци који су радили у полицији. Сведоци и оштећени који су испитани на претресу и били у прилици преко монитора да виде окривљеног изјашњавали су се о томе да ли се ради о особи о којој говоре. Међутим, неки од сведока само су чули за особу под надимком "Србијанац", а оно што је заједничко у свим исказима је да "Србијанац" није са тог подручја, већ из Србије, да је био у полицији и у

патроли - екипи са особама са тог подручја које оштећени и сведоци познају, као и да је имао неке породичне везе са женом са подручја Теслића.

15. Денећи исказе саслушаних оштећених и сведока, правилно је првостепени суд нашао да су оштећени који наводе да их је "Србијанац" тукао и малтретирао били у прилици да га виде, али и да су њихови утисци оптерећени страхом који се јавља у тим приликама и касније мотивисани жељом да неко одговара за оно што су претрпели, па у том смислу, и по ставу овога суда, њихови искази се у том делу нису могли прихватити сами за себе, већ једино у вези са другим исказима у којима се описује "Србијанац" и доказима међусобно, као и у вези са описом догађаја о коме сведоче.

16. Имајући у виду све доказе изведене током поступка, по оцени овога суда, правилно првостепени суд из исказа сведока и оштећених није могао да закључи да исти описују управо окривљеног, поготово јер из исказа сведока произлази да је било и других особа које нису биле са подручја Теслића, да су и друге дошљаке називали "Србијанац" и тако означавали да се ради о припадницима јединица који нису мештани и да се овај надимак и догађаји који су описани у изреци везују и за долазак јединице "Миће", чији припадници нису били са подручја Теслића и који су због злочина које су чинили и ухапшени, при чему ни сведоци који су били у полицији нису могли поуздано да опишу окривљеног, односно нису могли да наведу и прецизно посведоче шта је окривљени радио, у којим је акцијама учествовао и да ли је предузео било коју од радњи које му се стављају на терет.

] 7. Првостепени суд је у образложењу ожалбене пресуде, на странама 63 до 67, навео исказе сведока

[REDACTED], затим оштећених

[REDACTED], а који сведоци и оштећени су у својим исказима наводили да знају окривљеног и знају како је изгледао, па је, ценећи тако дате исказе правилно нашао да су њихови искази међусобно противречни, многи и сами себи, конфузни, при чему се, и по оцени овога суда, из њихових исказа једино поуздано може закључити да је окривљени имао надимак "Србијанац", да је био у резервном саставу полиције, да је био ожењен женом из Теслића и да је углавном био у друштву њеног брата, да је носио полицијску униформу, био висок и крупан, али да су и друга лица која су дошла са територије Србије мештани звали "Србијанац", те да су у време које је наведено у изреци на подручју Теслића биле присутне разне паравојне јединице, међу којима су "Миће" који су дошљаци и да међу њима није било мештана, а које јединице су чиниле разна злодела, због чега су и ухапшени. У свему осталом, по правилном налажењу првостепеног суда, искази наведених сведока су противречни, а осим наведеног, ови сведоци не знају како се зове особа коју описују или о којој исказују да је нешто учинио, али проносе да су од других чули да је то "Србијанац" и остале податке о њему, због чега су и за овај суд искази сведока и оштећених који су боравили на подручју Теслића непоуздани, јер описују догађаје у којима су нешто претрпели или били сведоци нечега и то повезују са "Србијанцем", али се из истих не може на несумњив и поуздан начин, дакле ван разумне сумње, закључити да се ради управо о окривљеном Небојши Мировићу, како то

правилно закључује првостепени суд, без обзира што сви наведени сведоци наводе његово име и надимак "Србијанац".

2.2.2 Тачка 1 изреке пресуде

18. Када су у питању радње описане под тачком 1 изреке ожалбене пресуде, правилно је првостепени суд, анализирајући исказе сведока [REDACTED] и оштећене [REDACTED], навео да су се сви наведени сведоци и оштећена доследно изјаснили да су били окупљени пред Домом, да су их произивали и распоређивали на разне обавезе, те да су једног дана дошли и прозвали поједине мештане и да су "Србијанац" и други полицајци те прозване цивиле увели у Дом, тукли, јер су се чули ударци и јауци, а цивили су излазили крвави, поцепане одеће, видно претучени, док су неким сведоцима претучени цивили говорили да их је тукао "Србијанац". Међутим, два су разлога да суд из ових наизглед јасних и сагласних исказа није могао да закључи да је окривљени предузео ове радње. Први разлог је да сведоци не познају окривљеног, а да особу која је прозивала и тукла грађане називају "Србијанац", што знају по чувењу, различито га описују, па су у погледу тога да је баш окривљени онај "Србијанац" о коме говоре искази и по оцени овога суда непоуздани, како је то већ напред наведено у погледу препознавања и описа окривљеног. Други разлог, по правилном налажењу првостепеног суда је то што нико од сведока није очевидац батинања и малтретирања унутар Дома, а сви су сагласно навели да је са "Србијанцем" ушло још неколико полицајаца, па су чули или закључују да је цивиле тукао "Србијанац", док су неким оштећени причали да их је највише тукао "Србијанац", а како се ради о томе да сведоци преносе оно што су чули од других, али нису видели, те да нико од оних који су наводно претучени и малтретирани није предложен за испитивање, нити су достављени подаци о тим лицима, по оцени овога суда, правилно је првостепени суд закључио када није могао бити уверен да се догађај одиграо на начин представљен у изреци, под тачком 1 и да је радње које су му стављене на терет предузео управо окривљени Небојша Мировић.

2.2.3. Тачка 2 изреке пресуде

19. Када је у питању тачка 2 изреке пресуде, правилно је првостепени суд закључио када из исказа оштећених [REDACTED] и сведока [REDACTED] није могао да закључи да је окривљени са њему познатим НН полицајцима тукао набројане оштећене и предузео радње описане под тачком 2, о чему даје јасне и за овај суд у свему правилне разлоге на страни 71 образложења ожалбене пресуде.

20. Наиме, оштећени [REDACTED], који су наведени као оштећени које је он тукао, а који су једини испитани, уопште не говоре да је окривљени предузео ове радње, нити знају поуздано да је то баш окривљени Мировић, будући да [REDACTED] говори да је то био [REDACTED] а [REDACTED] да га је тукао неки "[REDACTED]" за кога су му касније рекли да је то Нешо [REDACTED], али не описују да се ради о догађају испред Дома, онако како је то наведено под тачком 2 изреке ожалбене пресуде.

21. Надаље, ова двојица оштећених нису видели, као ни оштећени који знају нешто о лицима која су набројана под тачком 2, већ су само чули да су наведени оштећени тучени, због чега су и по оцени овога суда њихови искази потпуно непоуздани. Наиме, оштећени су у исказима непрецизни и у погледу описа онога што се догодило и оног ко је то учинио, па стога правилно првостепени суд њихове исказе оцењује као непоуздане, будући да оштећени као значајан догађај наводе да је [REDACTED] толико претучен да није могао да хода и да су га одвезли колицима кући, односно да су чули да је претучен тешко и сви наводе да је након пар дана умро, док из извода из матичне књиге умрлих, који је суду предао сведок [REDACTED], а који је правилно првостепени суд извео као доказ, о чему је било речи у ранијем делу пресуде, произлази да је [REDACTED] умро почетком јануара наредне године, док овај сведок наводи да није било притужби на окривљеног, да је само чуо неке приче, али касније сведок [REDACTED] наводи да је кроз службу чуо од неких полицајаца са ЈБ Теслић за Мировића, са надимком "[REDACTED]", да се причало да је крупан и да је тешко себи могао да нађе обућу, да се раздужио када је сведок постављен за начелника, да Мировић није ухапшен када су ухапшени припадници паравојних јединица и навео је и да зна прилике у селима, да је доста [REDACTED] било екстремно опредељених, доста њих је било на противничкој страни, да се акција предаје наоружања брижљиво припремала, да се ништа није препуштало случају и да му се никада нико није жалио на припаднике полиције.

2.2.4 Тачка 3 изреке пресуде

22. Када је у питању тачка 3 изреке пресуде, првостепени суд је ценио исказе оштећених [REDACTED], који описују да су пре овог догађаја били затворени у логору и на исти начин описују услове у којима су били, али "[REDACTED] описује само оштећени [REDACTED] док оштећени [REDACTED] није уопште описивао како је изгледао или одакле зна "[REDACTED], већ је само навео надимак "[REDACTED]", из ког разлога је првостепени суд закључио да се ради о истом догађају, да су искази оштећених међусобно сагласни, али је правилно закључио и да оштећени говоре о истом лицу - [REDACTED] који их је тукао, али да то није овде окривљени, будући да се из описа који је навео само оштећени [REDACTED]" "низак, набијен, плав", не може закључити да је то окривљени Небојша Мировић, који је висок, како сам наводи 192 цм, крупне конституције, па је стога и по оцени овога суда јасно да оштећени, када описује шта му се догодило, не говори о окривљеном Небојши Мировићу, због чега је правилно првостепени суд нашао да није доказано да је окривљени предузео радње описане под тачком 3 изреке пресуде. Правилно је првостепени суд у односу на исказ [REDACTED] ценио и да је против овог оштећеног била поднета кривична пријава због кривичног дела оружане побуне из члана 124 став 1 КЗ СФРЈ, а игто је утврђено читањем фотокопије кривичне пријаве, и да је био у притвору, због чега је јасно да оштећени прећуткује да је долазак полиције био ради претреса и евентуалног откривања кривичног дела и да је након овога против њега поднета кривична пријава, да је био у притвору и да оштећени настоји да долазак полиције представи као безразложно узнемиравање и малтретирање цивила и настоји да у другом светлу представи чињенице о којима говори, да одређене чињенице за које сматра да му не би ишле у прилог прећуткује, при чему је, оцењујући овако дат исказ оштећеног, првостепени суд ценио и да оштећени није могао доћи на претрес и бити испитан, будући да према медицинској документацији коју је доставио болује од карцинома плућа, па је његов исказ уз сагласност странака и браниоца прочитан.

23. Како је под тачком 3 наведено да је окривљени на начин и у време како је описано са НН саборцима тукао и ██████████, кога су највише ударали и који је од тога два пута падао у несвест, међутим ова двојица оштећених нису испитани у истрази, њихово испитивање није предложено, нити су ближи подаци о овим лицима, а ни адреса достављени суду, па је изрека и оно што се догодило ██████████ ██████████ заправо пренесена из исказа оштећеног ██████████ Шехрића из истраге и онога што је он наводио да се догодило, а што и по оцени овога суда није довољно да се поуздано закључи да се наведени догађај догодио на начин наведен у оптужници и да је радње које су наведене предузео управо окривљени.

2.2.5 Тачка 5 изреке пресуде

24. Када је у питању тачка 5 изреке пресуде, првостепени суд је, анализирајући исказе оштећеног ██████████, сведока ██████████, који говоре о томе да се нешто догодило ██████████ и његовом оцу ██████████, правилно нашао да се искази оштећеног и наведених сведока међусобно разликују, да оштећени ██████████ сведочи о ономе што се догодило у Дому, где је ██████████ ударио главом оштећеног ██████████ о шахт, који исказ није поткрепљен другим изведеним доказима, јер о малтретирању и батинама које је добио ██████████, отац ██████████, сведоче сведоци ██████████, али говоре о другом догађају, који се догодио на другом месту, приликом копања канала и пред Домом, али не говоре о ударању главом о шахт.

25. Осим ових исказа првостепени суд је ценио и да су многи од сведока који су испитани и чији су искази прочитани, говорили о томе да су цивили тучени и мучени пред Домом и у Дому, али нико од сведока није описао догађај у коме полицајац главом једног цивила удара о шахт, па како је такав догађај и по оцени овога суда такав да би га бар неко од сведока који су присуствовали мучењу и батинању пред Домом упамтио, то је правилно првостепени суд закључио да исказ оштећеног ██████████ није довољно јасан и убедљив да би суд из истог могао поуздано да закључи да се заиста догодило ударање главом његовог оца у шахт.

26. При томе, оштећени ██████████, када описује догађај у коме је ██████████ тукао његовог оца и ударио у шахт његову главу, наводи да је то урадио полицајац ██████████, чији је надимак био ██████████, при чему наводи оштећеног ██████████ нису могли бити проверени ни на претресу, будући да се исти налази у Немачкој, на адреси непознатој суду, па је стога суд прочитао његове исказе, док је додатни разлог да доказе који су предложени у вези са овом тачком оцени као недовољне и непоуздане, по правилном налажењу првостепеног суда, било и то што није предложено испитивање ██████████, никакви подаци о њему нису достављени суду, па се осим његовог имена не зна ниједан ближи податак, нити се из исказа оштећеног ██████████ могло утврдити да ли је испитивање ██████████ ██████████ могуће или не и ако није због чега (одселио се, болестан, умро), а како су оштећени ██████████ и сведок ██████████ наводили да је ██████████ отац, добио батине и пред кућом, а овај догађај и ове радње окривљеном нису стављене на терет, правилно је првостепени суд закључио да би изменом оптужнице и стављањем на терет радњи за које окривљени није оптужен, повредио идентитет оптужбе, будући да се ради о другом времену и месту од оног наведеног у оптужници. При томе је под тачком

5 описано и малтретирање ██████████, али уопште није наведено о коме се ради и ко су та лица - оштећени, из којих разлога, по правилном закључивању првостепеног суда, радње које су описане под тачком 5 оптужнице, нису доказане.

2.2.6 Тачка 6 изреке пресуде

27. Када је у питању радња из тачке 6 изреке пресуде, првостепени суд је из исказа оштећеног ██████████, чији исказ из истраге је прочитао, закључио да је овај оштећени оно што је доживео и представио на начин као под тачком 6 оптужнице, али је правилно нашао да се из наведеног исказа не може поуздано закључити да је управо окривљени лице о коме оштећени говори и назива га ██████████, будући да оштећеног описује да је ██████████ у маскирној униформи, да је имао нож за појасом, да је био изразито крупан и висок, а да је тек касније чуо да је то ██████████, али не наводи никакве карактеристичне црте његовог изгледа, док у погледу овог кривичног дела сведок ██████████ само сведочи да су били заједно на раду и да су заједно побегли, а осим што из исказа оштећеног није могло поуздано да се закључи да је ██████████" о коме он говори управо ове окривљени Небојша Мировић, када се узму у обзир и искази сведока који наводе да је било више особа са подручја Србије, које је локално становништво називало ██████████, јер није знало њихова имена, као и чињенице да је на подручју Теслића била група униформисаних Срба, такозване "Миће", која је вршила терор, као и да оштећени ██████████ наводи да је са ██████████" био извесни Бајбић, кога зна, а нико од оштећених сведока не наводи да је са окривљеним у акцији, групи, друштву био извесни ██████████, то се и по оцени овога суда из свих напред наведених разлога није могло поуздано закључити да је ██████████ о коме говори оштећени ██████████ управо овде окривљени Небојша Мировић, па се стога из изведених доказа и по оцени овога суда не може на поуздан и несумњив начин утврдити да је окривљени Небојша Мировић предузео радње под тачком 6 оптужнице.

2.2.7 Тачка 7 изреке пресуде

28. Када је у питању тачка 7 изреке пресуде правилно је првостепени суд нашао да се из исказа оштећених ██████████ и ██████████ није могло поуздано утврдити да се догађај одиграо на начин представљен под тачком 7 изреке. јер иако је утврђено да је приликом копања канала извесни ██████████ тучен, није било доказа о ком се тачно оштећеном ради. као ни да ли је то учинио овде окривљени Небојша Мировић. С обзиром да сведоци овог догађаја, оштећени ██████████ различито описују и догађај и особу која је тукла ██████████, па је према ██████████ то ██████████ који је био у друштву са ██████████ а према ██████████ је то "Нешо", који је био са ██████████, па стога и по оцени овога суда, и у односу на радње које су описане под тачком 7, наводи оптужбе нису доказани.

2.2.8 Тачка 8 изреке пресуде

29. У односу на тачку 8 изреке, пресуде, о томе да је претучен ██████████ и његов малолетни син ██████████, постоје само посредња сазнања, јер о томе говоре сведоци, а у оптужници, нити усменој речи заменика тужиоца није предложено да се ови оштећени

испитају, при чему исти нису испитани ни у истрази, нити су достављени било какви подаци о њима да би се могло идентификовати о коме се ради, нити адреса на коју би могли бити позвани, док из исказа сведока [REDACTED] и по оцени овога суда није доказано да је управо окривљени Небојша Мировић предузео радње које су описане под тачком 8. Наиме, у погледу ове радње оптужница је и по оцени овога суда непотпуна и непрецизна, без навођења било које ближе одреднице у погледу времена и места где се наводни догађај одиграо. При томе оштећени нису испитани ни у истрази, и о њима нема никаквих података, нити адресе на коју би могли бити позвани и испитани. Када се при томе има у виду да оштећени и сведоци који говоре о овој двојци, [REDACTED] и његовом сину [REDACTED], нису очевици, већ су чули за догађај и преносе оно што су чули, то се, по правилном налажењу првостепеног суда, из наведених доказа не може поздано закључити да је окривљени Небојша Мировић предузео радње описане под тачком 8 оптужнице.

2.2.9. Тачка 9 изреке пресуде

30. Када су у питању радње описане у тачки 9 изреке пресуде правилно првостепени суд из исказа оштећеног [REDACTED] није могао да закључи да је управо окривљени предузео радње описане под наведеном тачком, јер иако оштећени доследно описује како је тучен и наводи да је то урадио Мировић, анализом исказа овог оштећеног, првостепени суд изводи правилан закључак да оштећени не зна за име Мировић, нити за надимак [REDACTED], већ су му то други рекли. Наиме, уколико би се анализирао и узео у обзир само исказ из истраге, изгледало би да оштећени зна ко је Мировић и да он има надимак [REDACTED], и да га је он тукао, те да је једном приликом са Мировићем био војник који је притискао очи оштећеног и да су испитивали где је ноћио [REDACTED]. Међутим, на главном претресу се оштећени различито изјашњава о томе ко га је тукао, наводи да је добио батине од особе за коју су му рекли да је Мировић, Србијанац, не спомиње уопште ситуацију када Мировић са још једним војником испитује за [REDACTED], нити када му притискају очи, не спомиње [REDACTED], да га је тукао са Мировићем, при чему потпуно непрецизно говори да је Мировић имао полицијску униформу, да није имао оружје, да му је видео лице и зна га по томе, да би одмах затим навео да Мировића не зна, па затим да му окривљени, кога види на претресу, личи на тог који га је тукао, који исказ је и по оцени овога суда комфузан и неуверљив, јер је оштећени претходно објаснио да су му други рекли за име и надимак особе која га је тукла.

31. Стога, иако је јасно да је оштећени добио батине и да су га мучили, по правилном налажењу првостепеног суда није доказано да се догађај одиграо онако како је то представљено под наведеном тачком, нити да је то учинио окривљени, кога оштећени не зна по имену и надимку, већ је од других чуо име, да и не зна ко га је ударао, јер је био окренут лицем ка зиду и није био у прилици да види особу која га туче. Када се наведено узме у обзир у вези са наводима сведока [REDACTED], да је [REDACTED] био међу командујућим у Патриотској лиги или некој паравојној формацији Муслимана, и по оцени овога суда, а како то правилно закључује првостепени суд, јасно је да овај сведок настоји да свом исказу да већу тежину и значај, да себе представља као недужног цивила и жртву, иако је и сам био на значајној позици - председник месне заједнице и члан кризног штаба и очигледно имао углед и утицај међу мештанима, да је био у

полицији и поготово да је оштећени, како сам наводи, напустио полицију априла 1992. године, али није раздужио оружје, већ га је однео тек јуна месеца, када се становништво позивало на предају наоружање. Уз наведено, правилно је првостепени суд ценио и да из исказа сведока [REDACTED] произлази да је поднето више кривичних пријава и прекршајних пријава за држање оружја без дозволе, а против [REDACTED], сина [REDACTED] је поднета и кривична пријава, што је утврђено увидом у копију уписника и пријава, док је сведок [REDACTED] навео да је написана 51 кривична пријава у Ружевићима за нађено војничко оружје и експлозивне направе код муслиманског становништва, а за ловачко оружје су писане прекршајне пријаве.

2.2.10 Тачка 10 изреке пресуде

32. Када су у питању радње описане под тачком 10 изреке ожалбене пресуде, првостепени суд је ценио исказ оштећеног [REDACTED] и правилно закључио када из његовог исказа није могао поуздано да закључи да је окривљени предузео радње ближе описане под наведеном тачком, будући да је оштећени описивао окривљеног другачије од оног како је заиста изгледао, наводио је да је носио СМБ униформу и да је био у "Мићама", те да га памти по томе што му је стално тражио гориво да би обишао жену у Београду и да је те године после овога био у Теслићу, а што је супротно свим осталим чињеницама које је суд утврдио и које нису спорне, тј., да је окривљени био припадник резервног састава полиције, носио плаву униформу, супруга му се затекла у Теслићу, а он је морао да остане када је дошао по њу, па није ни могао да је обилази у Београду, да се вратио у Србију чим је то било могуће - почетком августа, да није био припадник "Мића", нити наставник у Ћулићима.

33. Из исказа наведеног сведока првостепени суд је утврдио да је он затворен, испитиван и да га је тукло лице кога су мештани називали [REDACTED] али се из наведеног, по правилном налажењу првостепеног суда, не може закључити да је то окривљени, с обзиром да је на наведеном подручју у време наведено у изреци било више лица са подручја Србије, да су ту биле паравојне јединице "Миће", чији су припадници били са подручја ван Теслића и да су све дошљаке мештани називали [REDACTED], како је оштећени наводио, а како је навео и сведок [REDACTED], па је стога и по оцели овога суда очигледно да је оштећени [REDACTED] говорио о другом лицу, због чега је правилан закључак првостепеног суда да у односу на радње које су описане под тачком 10, наводи оптужбе нису доказани.

2.2.11 Тачка 11 изреке пресуде

34. Када су у питању радње наведене под тачком 11 изреке ожалбене пресуде, правилно је првостепени суд закључио када, анализирајући изведене доказе, није могао поуздано да закључи да се догађај одиграо на начин који је представљен под наведеном тачком и да је оштећене, који су тамо наведени, тукао окривљени Небојша Мировић, будући да сведок [REDACTED] догађај не представља као у оптужници, наводи да неке од набројаних цивила нису тукли, а из исказа сведока се не може поуздано закључити да је окривљени тукао цивиле муслимане на месном гробљу и предузимао радње под тачком 11 оптужнице, док оштећени који су наведени нису ни предложени за испитивање, и то [REDACTED] од оца [REDACTED], [REDACTED].

и ██████████, за њих нису наведени никакви идентификациони подаци, нико не сведочи о оштећенима под овом тачком, предложени докази су и по оцени овога суда непоуздани и непрецизни, па је стога правилно првостепени суд нашао да није доказано да је окривљени ове радње извршио, о чему је у образложењу ожалбене пресуде, на странама 82 до 84, дао јасне, детаљне и за овај суд у свему правилне разлоге.

2.2.12. Тачка 12 изреке пресуде

35. Наиме, када је у питању догађај описан у тачки 12 изреке ожалбене пресуде, правилно је првостепени суд као истинит прихватио исказ оштећеног ██████████ а и то у односу на оно што је сам доживео, будући да је овај сведок јасно описао шта му се догодило. Међутим, из исказа овог оштећеног и по оцени овога суда не може се закључити да је радњу која је описана под наведеном тачком предузео окривљени Небојша Мировић, будући да, иако правилно првостепени суд налази да је исказ овог оштећеног о томе да је заустављен на путу и добио ударац вагиром истинит, из њега не произлази да је то учинио окривљени. Наиме, оштећени је описао особу која га је тукла, наводи само надимак ██████████, па како је поуздано утврђено да је на подручју Теслића било више особа које су звали ██████████ да су цивили све који су са подручја Теслића звали ██████████ а особу звану "█████████" испитани сведоци различито описују, то је правилно створило уверење код суда да је окривљени имао надимак ██████████ и да су га сведоци оштећени муслимани тако називали, разликовали од мештана полицајаца које су упознавали, али да они нису овим именом звали само окривљеног, већ и друге особе које су пореклом из Србије, због чега, по правилном налажењу првостепеног суда, није доказано да је управо окривљени особа коју оштећени ██████████ описује и именује надимком ██████████.

2.2.13 Општа оцена правилности утврђеног чињеничног стања

36. Имајући на уму напред наведено, Апелациони суд у Београду је мишљења да је правилно првостепени суд окривљеног Небојшу Мировића ослободио од оптужбе из свих напред изнетих разлога, будући да из исказа оштећених и сведока који описују одакле га и како знају и који описују изглед, није могао поуздано да се закључи да је, када говоре о ██████████ реч о овде окривљеном Небојши Мировићу, и по оцени овога суда искази оштећених и сведока непоуздани су у погледу описа догађаја, навођења ко је предузео насиље према њима, из њих се не може закључити да се ради о окривљеном, док оптужба није пружила доказе о свим оштећенима које наводи, ко су та лица, који су њихови ближи подаци, адресе, због чега они нису испитани у истрази, како их позвати на претрес и како се уопште дошло до њихових имена која су наведена у оптужници.

37. Стога је, према оцени Апелационог суда у Београду, Одељења за ратне злочине, у одсуству додатних доказа, првостепени суд правилно закључио да нема довољно доказа да је окривљени Небојша Мировић извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, које му је оптужницом стављено на терет, због чега овај суд чињенични закључак првостепеног суда у том делу сматра правилним, а жалбене наводе јавног тужиоца за ратне злочине неоснованим.

III**ЗАКЉУЧАК**

38. Имајући у виду све напред наведено, веће овога суда је, крећући се у оквирима жалбених навода, као неосновану одбило жалбу јавног тужиоца за ратне злочине и потврдило пресуду Вишег суда у Београду, Одељења за ратне злочине К.По2 бр.5/19 од 06.03.2023. године.

39. Из свих изнетих разлога, Апелациони суд у Београду, Одељење за ратне злочине, на основу одредбе члана 457 ЗКП, донео је одлуку као у изреци пресуде.

Записничар-виши саветник
Бранислава Муњић,с.р.

Председник већа-судија
Растко Поповић,с.р.

